Phần IV

Câu 1:

 a_{ij} với $1 \le i \le n, 1 \le j \le n$ và $b_1, b_2, ..., b_m$ lần lượt là các hệ số của các ẩn và kết quả(giá trị ở vế phải hay hệ số tự do) sau khi hệ phương trình được đưa về dạng bậc thang.

Gọi l là số phương trình trong hệ phương trình bậc thang có hệ số $k_i < n$

Khi đó, với hệ phương trình bậc thang , ta chứng minh được $l \le n$

Mặt khác, dựa vào điều kiện của hệ phương trình bậc thang, ta nhận thấy rằng ta chỉ nhận được tối đa n số nguyên $k_i < n$ phân biệt.

Với hệ có dạng bậc thang ta xét các trường hợp sau:

TH1: l < n

Nếu tồn tại i thỏa $\begin{cases} k_i \ge n \\ b_i \ne 0 \end{cases}$ => Hệ phương trình vô nghiệm

Ngược lại, nếu $\begin{cases} k_i \geq n \\ b_i = 0 \end{cases}$ với mọi i thì hệ phương trình có vô số nghiệm

TH2: l = n

Nếu tồn tại i thỏa $k_i \ge n$, ta xét b_i :

- Nếu $b_i \neq 0 =>$ Hệ phương trình vô nghiệm
- Nếu b_i = 0 với mọi i thỏa k_i ≥ n thì phương trình có duy nhất 1 nghiệm (
 Hệ phương trình bậc thang có n ẩn và n phương trình có chứa ẩn có hệ số khác 0)

Nếu $k_i < n$ với mọi i thì phương trình có duy nhất 1 nghiệm (Hệ phương trình bậc thang có n ẩn và n phương trình có chứa ẩn có hệ số khác 0)

TH3: l > n

Khi đó ta có được ít nhất l giá trị $k_i < n$ phân biệt (Vô Lý)

Câu 2:

Khi nhân ma trận A với:

- Ma trận $M(i;\lambda)$: Ta được một ma trận mới cùng kích thước có cá phần tử ở dòng i bị nhân gấp λ lần
- Ma trận E(i; j): Ta nhận được một ma trận mới cùng kích thước có các phần tử ở dòng i đổi chỗ với các phần tử ở dòng j theo quy tắc A_{ik} đổi chỗ với A_{jk} với k ∈ {1;2;...;n}
- Ma trận S(i, j;λ): Ta nhận được một ma trận mới cùng kích thước có các phần tử ở dòng A_{ik} bị biến đổi theo quy tắc A_{ik} = A_{ik} + λA_{jk} với k ∈ {1;2;...;n}. Hay có thể hiểu ta cộng các phần tử ở dòng i với λ lần các phần tử ở các cột tương ứng trên dòng j.

Khi nhân ma trận b với:

- Ma trận $M(i;\lambda)$: Ta được một ma trận mới cùng kích thước có cá phần tử ở dòng i bị nhân gấp λ lần
- Ma trận E(i;j): Ta nhận được một ma trận mới cùng kích thước có phần tử ở dòng i đổi chỗ với phần tử ở dòng j hay có thể nói b_{i1} đổi chỗ với b_{j1}
- Ma trận S(i, j;λ): Ta nhận được một ma trận mới cùng kích thước có phần tử ở dòng b_{i1} bị biến đổi theo quy tắc b_{i1} = b_{i1} + λb_{j1}. Hay có thể hiểu ta cộng phần tử ở dòng i thêm với λ lần các phần tử ở trên dòng j.

Câu 3:

Như đã giải thích ở câu 2, việc nhân các ma trận sơ cấp vào 2 ma trận A và b chỉ tương tự với việc:

- Nhân một số khác không λ vào 2 vế của một phương trình: $M(i;\lambda)$
- Đổi chỗ 2 phương trình trong hệ phương trình: E(i;j)
- Cộng một một phương trình với λ (một số khác không) lần phương trình khác: $S(i, j; \lambda)$

Do đó, tập nghiệm của hệ phương trình Ax = b và TAx = Tb luôn trùng nhau với mọi ma trận sơ cấp $T \in R^{mxm}$

Câu 4:

- 1) Link code GitHub: Phần IV Câu 4
- 2) Thuật toán:
 - o Ta tìm hệ số k của từng phương trình trong hệ phương trình đã cho
 - Ta tạo một list bỏ trống
 - Tạo thêm 2 ma trận A0=A và B0=B
 - o Ta thực hiện vòng lặp sau n-1 lần:
 - Tìm phương trình i không nằm trong list bỏ có hệ số k nhỏ nhất và bé hơn n (số nghiệm của hệ phương trình)
 - Dùng phép khử Gauss để khử những hệ số ở cột k của các phương trình còn lại của ma trân A
 - Ở phép khử này, mỗi lần ta khử một phương trình t ta sẽ in ra một ma trận trung gian S(t;j;lamda) với lamda là số đối của tỉ lệ giữa hệ số ở hàng t cột k với hệ số ở hàng i cột k.
 - Ta điều chỉnh hệ số ở mỗi hàng của ma trận b tương ứng
 - Thêm i vào list bỏ
 - Tính lại hệ số k của từng phương trình trừ những phương trình trong list bỏ
 - Ta cho A0=A,B0=B
 - Tiếp tục vòng lặp
 - Ta nhận được một hệ phương trình với các phương trình trong nó có hệ số k đôi một khác nhau ngoại trừ những phương trình không chứa ẩn (hệ số n ẩn trong phương trình đó đều bằng 0)
 - o Ta tính lại các hệ số k và l của hệ phương trình mới này
 - o Ta tạo một list bỏ trống
 - Ta xem những hàng ta chưa sắp xếp sẽ được gọi là hàng trống hay là chưa nằm trong list bỏ
 - Tiếp tục sắp xếp lại hệ phương trình này thông qua vòng lặp:
 - Tìm phương trình i không nằm trong list bỏ có hệ số k nhỏ nhất và bé hơn n (số nghiệm của hệ phương trình)
 - Gọi hàng trống trên cùng ma trận là (hàng j)
 - Nếu i khác j:
 - Khi này ta in ra một ma trận trung gian M(i;j) để thể hiện việc đổi chỗ hàng i với hàng j (hàng trống trên cùng của ma trận)
 - Ta đổi chỗ các phần tử ở hàng i và hàng j ở các cột tương ứng trong cả ma trận A và b
 - Thêm j vào list bỏ

o Ta thu được một hệ phương trình có dạng bậc thang sau vòng lặp

Câu 5:

- 1) Link code github: Phần IV Câu 5
- 2) Thuật toán
- Thực chất câu 4 được làm dựa trên câu 5 nên thuật toán của 2 câu gần như tương tự chỉ khác ở câu 5, ta không in ra các ma trận trung gian trong quá trình giải mà chỉ in ra tập nghiệm của hệ phương trình.
 - o Ta tìm hệ số k của từng phương trình trong hệ phương trình đã cho
 - Ta tạo một list bỏ trống
 - Tạo thêm 2 ma trận A0=A và B0=B
 - o Ta thực hiện vòng lặp sau n-1 lần:
 - Tìm phương trình i không nằm trong list bỏ có hệ số k nhỏ nhất và bé hơn n (số nghiệm của hệ phương trình)
 - Dùng phép khử Gauss để khử những hệ số ở cột k của các phương trình còn lại của ma trận A
 - Ở phép khử này, mỗi lần ta khử một phương trình t ta sẽ cộng mỗi phần tử ở hàng t với lamda lần phần tử ở hàng j ở cột tương ứng (lamda là số đối của tỉ lệ giữa hệ số ở hàng t cột k với hệ số ở hàng i côt k).
 - Ta điều chỉnh hệ số ở mối hàng của ma trận A và b tương ứng
 - Thêm i vào list bỏ
 - Tính lại hệ số k của từng phương trình trừ những phương trình trong list bỏ
 - Ta cho A0=A, B0=B
 - Tiếp tục vòng lặp
 - Ta nhận được một hệ phương trình với các phương trình trong nó có hệ số k đôi một khác nhau ngoại trừ những phương trình không chứa ẩn (hệ số n ẩn trong phương trình đó đều bằng 0)
 - o Ta tính lại các hệ số k và l của hệ phương trình mới này
 - o Ta tao một list bỏ trống
 - o Ta xem những hàng ta chưa sắp xếp sẽ được gọi là hàng trống
 - O Tiếp tục sắp xếp lại hệ phương trình này thông qua vòng lặp:
 - Tìm phương trình i không nằm trong list bỏ có hệ số k nhỏ nhất và bé hơn n (số nghiệm của hệ phương trình)
 - Gọi hàng trống trên cùng ma trận là (hàng j)

- Nếu i khác j:
- Khi này ta in ra một ma trận trung gian M(i;j) để thể hiện việc đổi chỗ hàng i với hàng j (hàng trống trên cùng của ma trận)
- Ta đổi chỗ các phần tử ở hàng i và hàng j ở các cột tương ứng trong cả ma trân A và b
- Thêm j vào list bỏ
- Ta thu được một hệ phương trình có dạng bậc thang sau vòng lặp
- Ta thu được một hệ phương trình có dạng bậc thang sau vòng lặp
- Ta tính lại các hệ số k và l của hệ phương trình mới này
- Ta tiếp tục biện luận nghiệm và giải như đã giải thích ở câu 1:
 - a_{ij} với 1≤i≤n,1≤j≤n và b₁,b₂,...,b_m lần lượt là các hệ số của các ẩn và kết quả(giá trị ở vế phải hay hệ số tự do) sau khi hệ phương trình được đưa về dạng bậc thang.
 - Gọi l là số phương trình trong hệ phương trình bậc thang có hệ số k_i < n
 - Khi đó, với hệ phương trình bậc thang , ta chứng minh được $l \le n$
 - Mặt khác, dựa vào điều kiện của hệ phương trình bậc thang, ta nhận thấy rằng ta chỉ nhận được tối đa n số nguyên $k_i < n$ phân biệt.

Với hệ có dạng bậc thang ta xét các trường hợp sau:

TH1: l < n

Nếu tồn tại i thỏa $\begin{cases} k_i \geq n \\ b_i \neq 0 \end{cases}$ => Hệ phương trình vô nghiệm

Ngược lại, nếu $\begin{cases} k_i \geq n \\ b_i = 0 \end{cases}$ với mọi i thì hệ phương trình có vô số nghiệm

TH2: l = n

Nếu tồn tại i thỏa $k_i \ge n$, ta xét b_i :

- Nếu $b_i \neq 0 =>$ Hệ phương trình vô nghiệm
- Nếu b_i = 0 với mọi i thỏa k_i ≥ n thì phương trình có duy nhất
 1 nghiệm (Hệ phương trình bậc thang có n ẩn và n phương trình có chứa ẩn có hê số khác 0)

Nếu $k_i < n$ với mọi i thì phương trình có duy nhất 1 nghiệm (Hệ phương trình bậc thang có n ẩn và n phương trình có chứa ẩn có hệ số khác 0)

TH3: l > n

Khi đó ta có được ít nhất l giá trị $k_i < n$ phân biệt (Vô Lý)